

V E N D I M
Nr.11, datë 2.4.2003

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Zija Vuci,	Anëtar i	“	“
Alfred Karamuço,	Anëtar i	“	“
Kristofor Peçi,	Anëtar i	“	“
Kujtim Puto,	Anëtar i	“	“
Xhezair Zaganjori,	Anëtar i	“	“
Sokol Sadushi,	Anëtar i	“	“
Gjergj Sauli,	Anëtar i	“	“

me sekretare Arbenka Lalica, në datë 17.01.2003, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çëshjen nr.251/9 Akti që i përket:

KËRKUES: ARJAN ALIAJ, përfaqësuar nga avokatët Artan Zeneli e Fatmir

Tartale, me deklaram.

SUBJEKT I INTERESUAR:KËSHILLI I LARTË I DREJTËSISË, përfaqësuar nga Edmond Islamaj, kryeinspektor e Urim Bejleri, inspektor, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetuese të vendimeve nr.99, datë 20.12.2000 të

Këshillit të Lartë të Drejtësisë dhe nr.25, datë 4.4.2001 të Kolegjeve të

Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

Për shfuqizimin si antikushtetuese të këtyre vendimeve, kërkuesi ka parashtuar këto shkaqe:

- Vendimi i Këshillit të Lartë të Drejtësisë është marrë në kundërshtim me nenin 33 të Kushtetutës, sepse kërkuesi nuk është njoftuar për t'u dëgjuar në seancën e shqyrtimit të çështjes;

- Ndaj kërkuesit është zhvilluar një proces jo i rregullt ligjor, sepse nuk i është krijuar mundësia që të mbrojnë të drejtat e njohura nga Kushtetuta dhe ligji “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”;

- Në marrjen e masës disiplinore për kërkuesin, Këshilli i Lartë i Drejtësisë është bazuar në vlerësimin negativ të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të dhëna prej tij si gjyqtar;

- Këshilli i Lartë i Drejtësisë ka vepruar në kundërshtim me nenet 17 e 44 të ligjit “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, sepse:

Shkeljet e konstatuara në vendimet gjyqësore nuk i ka evidentuar nëpërmjet ankesave të shtetasve;

Shkeljet që lidhen me vendimin nr.61, datë 13.10.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, nuk i ka përfshirë në kërkesën për procedim disiplinor.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Gjergj Sauli, kërkuesin e përfaqësuesin e tij, përfaqësuesin e subjektit të interesuar dhe bisedoi çështjen në tërësi

V Ë R E N:

Me vendimin nr.99, datë 20.12.2000 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë, kërkuesi Arjan Aliaj është shkarkuar nga detyra e gjyqtarit të shkallës së parë në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë me motivacionin e kryerjes së veprimeve në kundërshtim me përmbushjen e rregullt të detyrës.

Kundër vendimit të sipërm kërkuesi paraqiti ankim në Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të cilat me vendimin nr.25, datë 4.4.2001, vendosën rrëzimin e ankimit.

Gjatë shqyrtimit të çështjes nga Gjykata Kushtetuese, rezultoi se Këshilli i Lartë i Drejtësisë, në marrjen e vendimit për shkarkimin e kërkuesit nga detyra, ka zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor, në kundërshtim me nenin 42/1 të Kushtetutës. Ai nuk i ka siguruar kërkuesit mundësinë për t'u dëgjuar e mbrojtur në seancën e shqyrtimit të çështjes, gjë që ka prekur të drejtat e tij, të njohura nga

Kushtetuta dhe ligji “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”.

Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkuesi Arjan Aliaj nuk është njoftuar për të marrë pjesë në mbledhjen e datës 20.12.2000 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë, as nëpërmjet shpalljes së vendosur në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, as nëpërmjet avokatit të tij ose ftuesit të gjykatës.

Nga provat e administruara në seancë gjyqësore rezultoi se kërkuesi, me shpalljen e vendosur në gjykatë në datën 30.11.2000, njoftohej për t’u paraqitur pranë Inspektoriatit të Këshillit të Lartë të Drejtësisë për komunikimin e materialeve të procedimit disiplinor të filluar nga Ministri i Drejtësisë dhe jo për datën e shqyrtimit të çështjes.

Nga deklarata e lëshuar prej ftuesit gjyqësor, rezultoi se kërkuesi nuk është njoftuar për datën e shqyrtimit të çështjes, sepse në deklaratë thuhet që ftuesi kishte marrë përsipër t’i dorëzonte kërkuesit vetëm materialet e Inspektoriatit të Këshillit të Lartë të Drejtësisë.

Njoftimi i kërkuesit për datën e shqyrtimit të çështjes nuk është bërë as nëpërmjet avokatit. Gjatë gjykimit rezultoi se kërkuesi nuk kishte caktuar avokat për ta përfaqësuar. Nuk u tregua emri i avokatit që pretendohet se kishte marrë përsipër të bënte njoftimin dhe nuk u shfaq ndonjë dyshim që kërkuesi, largimin nga Shqipëria ta kishte bërë për t’u fshehur shqyrtimit të çështjes.

Në kushtet e mësipërme, Këshilli i Lartë i Drejtësisë ka vepruar në kundërshtim me nenin 33/1 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut, në të cilat është sanksionuar parimi i së drejtës që ka çdo person që të dëgjohet përpara se të gjykohet. Ai ka vepruar në kundërshtim edhe me nenin 44 të ligjit “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë” që parashikon detyrimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë që në çdo rast të procedimit disiplinor, të dëgjojë në seancë pretendimet e gjyqtarit, i cili ka të drejtë të mbrohet vetë ose me avokat.

Vendimi i Këshillit të Lartë të Drejtësisë për shkarkimin e kërkuesit nga detyra, është mbështetur në vlerësimin negativ që i ka bërë grupi i inspektorëve 11 vendimeve gjyqësore të dhëna prej tij. Në këtë mënyrë, ky Këshill ka hyrë në vlerësimin e ligjshmërisë dhe bazueshmërisë të vendimeve gjyqësore të dhëna prej kërkuesit, sepse këto vlerësime, kryesisht, janë bërë për zbatim të gabuar të ligjit, për caktimin e masave të buta të dënimit, për mosvlerësim të drejtë të rrezikshmërisë shoqërore të veprës, si dhe për mosvlerësim të drejtë të personalitetit të autorit të veprës.

Sipas nenit 135 të Kushtetutës, pushteti gjyqësor ushtrohet nga Gjykata e Lartë, nga gjykata e apelit dhe gjykata e shkallës së parë. Ky pushtet ushtrohet i shkallëzuar sipas parimit të kontrollit të vendimeve të gjykatave më të ulëta nga gjykatat më të larta. Kjo do të thotë se përderisa vendimet nuk janë prishur ose ndryshuar nga një gjykatë më e lartë, asnjë organ tjetër shtetëror, qoftë edhe Këshilli i Lartë i Drejtësisë, nuk ka të drejtë t’i prekë ato dhe as të ngarkojë me përgjegjësi disiplinore gjyqtarin e çështjes për këto vendime.

Përfundim nga rregulli i mësipërm, bëhet vetëm për rastet kur vendimet janë rrjedhojë e shkeljeve që diskreditojnë rëndë pozitën ose figurën e gjyqtarit. Në këto raste, shkeljet duhet të evidentohen dhe argumentohen para se të merret masa disiplinore e largimit të gjyqtarit nga detyra. Këshilli i Lartë i Drejtësisë, kur vërtetohen shkelje të natyrës së mësipërme, mund të veprojë në çdo kohë për shkarkimin nga detyra të gjyqtarit, pavarësisht nëse çështja ka përfunduar ose jo. Këto konkluzione Gjykata Kushtetuese i ka nxjerrë edhe në vendimin e saj nr.29, datë 30.4.2001, që i përket kërkuesit Ardian Kalia.

Gjykata Kushtetuese, për çështjen në gjykim, vëren se Këshilli i Lartë i Drejtësisë dhe Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë nuk kanë argumentuar se cilat janë shkaqet e shkeljeve disiplinore që i atribuohen kërkuesit. Ata nuk janë shprehur nëse këto akte ose shkelje janë kryer si rezultat i veprimeve me dashje që diskreditojnë rëndë pozitën ose figurën e tij si gjyqtar apo janë shkelje e gabime të një natyre më të lehtë që mund të kenë ardhur nga neglizhenca, paaftësia profesionale ose nga mungesa e përvojës në detyrë.

Qartësimi i këtyre rrethanave që përbën një detyrim kushtetues për Këshillin e Lartë të Drejtësisë në kuptim edhe të nenit 147 të Kushtetutës, ka qenë tepër i nevojshëm, sepse kërkuesi është ngarkuar me përgjegjësi nga Këshilli i Lartë i Drejtësisë për shkelje të tilla që kanë të bëjnë kryesisht me zbatimin e gabuar të ligjit ose me dhënien e dënimeve të buta.

Në rrethanat që paraqitet çështja, vendimi i Këshillit të Lartë të Drejtësisë duhet të shfuqizohet për shkak të zhvillimit të një procesi jo të rregullt ligjor, në kundërshtim me nenin 42/1 të Kushtetutës. Po kështu, duhet të shfuqizohet si antikushtetues edhe vendimi i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, sepse atyre u janë parashtruar shkelje që përbëjnë proces të parregullt ligjor dhe që nuk i kanë

ndrequr.

Përsa më sipër, çështja duhet të kalojë për rishqyrtim në Këshillin e Lartë të Drejtësisë.

Për shkaqet e tjera të paraqitura në kërkesë, Gjykata Kushtetuese çmon se ato nuk kanë ndikuar në dhënien e vendimeve objekt gjykimi, prandaj nuk i quan të bazuara.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

V E N D O S I:

- Shfuqizimin si antikushtetuese të vendimeve nr.99, datë 20.12.2000 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë dhe nr.25, datë 4.4.2001 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë;
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Këshillin e Lartë të Drejtësisë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.